

Βουδδιστική «πνευματικότητα» και Ορθόδοξη πίστη

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 24 Οκτωβρίου 2013 15:46 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 84 Tweet 8 Email 2 Share 136

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

ΤΕΥΧΟΣ 83

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

ΒΟΥΔΔΙΣΤΙΚΗ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ» ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ

Οίβουδδιστικές αίρεσεις στην εποχή μας

Μεταξύ τῶν πολλῶν αἰρετικῶν καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, πού δροῦν τά τελευταῖα χρόνια στή χώρα μας, εἶναι καί οἰκοκίλες βουδδιστικές αίρεσεις. Οἰαίρεσεις αὐτές ἐμφανίζονται, συνήθως, στίς δυτικές κοινωνίες ὡς φορεῖς μιᾶς ἄλλης, ὑψηλότερης δῆθεν, «πνευματικότητας». Ἄνθρωποι ἀπογοητευμένοι ἀπό τόν δυτικό τρόπο ζωῆς καί τά ἀδιέξοδά του, νέοι μέ γνήσιες πνευματικές ἀναζητήσεις, καταφεύγουν ἐκεῖ, μέ τήν ἐλπίδα νά ἀνακαλύψουν κάτι καλύτερο καί αὐθεντικότερο. Οἰπερισσότεροι, ὅμως, γίνονται θύματα τῆς προπαγάνδας καί τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ τῶν αἰρέσεων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἐμφανίζονται καί δροῦν μέ διάφορα προσωπεῖα, ὅπως θά δοῦμε στή συνέχεια.

Στή χώρα μας, οἰβουδδιστικές αίρεσεις ἐπιχειροῦν νά ἀντιπαραβάλλουν τίς διάφορες τεχνικές ἄσκησης καί διαλογισμοῦ πού χρησιμοποιοῦν, μέ τήν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα. Σ' αὐτόν ἀκριβῶς τόν σκοπό ἀπέβλεπε ἡ ἀπόπειρα γνωστής βουδδιστικῆς αἵρεσης νά ἰδρύσει μεγάλο μοναστικό Κέντρο (βουδδιστικό μοναστήρι) στόν Χολομῶντα τῆς Χαλκιδικῆς, στήν εἴσοδο σχεδόν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ὅμως, στόν Ἑλλαδικό χῶρο, ἡ πνευματικότητα πού καλλιεργεῖται στό Ἅγιο Ὄρος, στά Ὁρθόδοξα μοναστήρια, σέ ἐνορίες κ.λπ., ἔχει ἰσχυρές βάσεις καί ἀποτελεῖ ζῶσα πραγματικότητα. Τό ἴδιο ἰσχύει καί στίς ὑπόλοιπες Ὁρθόδοξες χώρες. Γι' αὐτό ὑπάρχουν ἀκόμη ἰσχυρές ἀντιστάσεις στίς ὁμάδες, πού προβάλλουν ἄλλες μορφές «πνευματικῆς» ζωῆς. Ὡστόσο, κινδυνεύουν σοβαρά ὅσοι ἔχουν ἀποκοπεῖ ἡ ἀποξενωθεῖ ἀπό τή ζωντανή Παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπιρρασμένοι ἀπό τό ρεῦμα τῆς δυτικῆς ἐκκοσμίκευσης καί ἀπό σύγχρονες ὑπερπροοδευτικές, δῆθεν, ἀντιλήψεις.

Εἶναι γεγονός, ὅτι στίς κοινωνίες τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἀντίθεση τῶν βουδδιστικῶν αἰρέσεων, ἀλλά καί κάθε εἴδους θρησκευτικῶν ὁμάδων ἀνατολικῆς προέλευσης, εἶναι κάτι φυσικό καί ἀναμενόμενο. Ὁδυτικός πολιτισμός, μέ τήν κατεύθυνση πού ἀκολούθησε μετά τήν Ἀναγέννηση καί τόν Διαφωτισμό, ἀρνῆθηκε τίς χριστιανικές ρίζες του καί κάθε ἀναφορά στόν Θεό. Ἡ «πνευματικότητά» του συρικνώθηκε στά στενά ὄρια τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς. Ὁ Θεός, ἀκόμη καί ὅταν δέν ἀπορρίπτεται, εἶναι ἕνα ἀπλό περιεχόμενο τοῦ ἀνθρώπινου λόγου. Ὁ ἄνθρωπος πίστεψε ὅτι μόνο μέ τόν λόγο καί μέ τίς δικές του δυνάμεις θά λύσει ὅλα του τά προβλήματα, τά προσωπικά, τά κοινωνικά, τά παγκόσμια. Ὅμως, τά προβλήματα καί τά ἀδιέξοδα παραμένουν, αὐξάνονται καί πολλαπλασιάζονται, μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργεῖται ἕνα τεράστιο πνευματικό κενό καί νά κυριαρχεῖ μιά ἀπέραντη ἀπογοήτευση. Αὐτό ἀκριβῶς τό κενό ἐπιχειροῦν νά καλύψουν οἰσύγχρονες αίρεσεις.

Κάποιες βουδδιστικές ὁμάδες προσπαθοῦν νά συμβιβάσουν τήν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα μέ τίς διδασκαλίες καί τίς τεχνικές τοῦ Βουδδισμού. Ἰσχυρίζονται ὅτι δέν ὑπάρχουν οὐσιαστικές διαφορές μέ τόν Χριστιανισμό καί ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν ἕνας «φωτισμένος» ἄνθρωπος, ὅπως καί ὁ Βουδδᾶς. Ἐπειδή ὅλα αὐτά προκαλοῦν τεράστια σύγχυση μεταξύ τῶν Ὁρθόδοξων πιστῶν καί συνιστοῦν σοβαρό πνευματικό κίνδυνο, εἶναι ἀπαραίτητο νά δοῦμε τί ἀκριβῶς εἶναι ὁ Βουδδισμός καί ποιός ὁ χαρακτήρας τῆς «πνευματικότητας» πού προωθεῖ. Ἐνας ἐπί πλέον λόγος, πού καθιστᾶ ἀναγκαῖα τήν ἀναφορά στό θέμα, εἶναι ἡ ραγδαία ἐξάπλωση τῶν βουδδιστικῶν ὁμάδων ἀκόμη καί στήν περιοχή μας, καθὼς καί ἡ προσπάθεια πού γίνεται νά ἰδρυθεῖ μοναστικό Κέντρο (βουδδιστικό μοναστήρι) σέ περιοχή τῆς Ἀρκαδίας.

Ὁ Βουδδισμός καί οἱ ἀντιλήψεις του

Ὁ Βουδδισμός εἶναι θρησκεία, χωρίς συγκεκριμένη διδασκαλία καί κοινῶς ἀποδεκτά δόγματα. Συνίσταται σέ πολλές σχολές, τάσεις καί πρόσωπα, μέ ἀντιλήψεις πού παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές μεταξύ τους. Ὡστόσο, ὑπάρχουν κοινά στοιχεῖα σέ ὅλες τίς βουδδιστικές κινήσεις. Ὅλες τιμοῦν τόν ἱστορικό Βουδδᾶ, δηλαδή τόν πρίγκιπα Σιντάρτα Γκαουτάμα, πού ἔζησε στό σημερινό Νεπάλ πικανῶτα ἀπό τό 563 ὡς τό 488 π.Χ., καί ἀποδέχονται τίς βασικές ἀντιλήψεις του γιά τόν πόνο καί τή θεραπεία του. Οἰβουδδιστές πιστεύουν ὅτι ὁ Σιντάρτα Γκαουτάμα, ἀφοῦ «φωτίστηκε» ὁ ἴδιος («βουδδᾶς» σημαίνει «φωτισμένος»), παρέδωσε μιά διδασκαλία ἡμέθοδο, πού ὀδηγεῖ στόν «φωτισμό» καί στή «λύτρωση». Κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νά γίνει «βουδδᾶς», δηλαδή «φωτισμένος».

Τό άγαλμα του Βουδδα κοσμεΐ ναούς και οικίες Βουδδιστών πιστών, γιά νά προσφέρεται ένώπιόν του λατρεία.

Ήδιδασκαλία αυτή συνοψίζεται σέ τέσσερις «εϋγενείς άλήθειες», πού είναι οί έξής: α) Ήζωή είναι πόνος. Κατά τή διαπίστωση του Βουδδα, όλα στη ζωή είναι έπίτονα: ήγέννηση, θάνατος, ήάσθeneia, όχωρισμός από άγαπημένα πρόσωπα, ήμη ίκανοποίηση τών έπιθυμιών μας. β) Αίτία του πόνου είναι ή έπιθυμία. Πρόκειται γιά τήν έπιθυμία ήτή δίνα γιά τήν ίδια τή ζωή. Αύτή όφείλεται στην άγνοια ότι τό έγώ μας δέν είναι κάτι άληθινά ύπαρκτό και ότι ούτε τά πράγματα πού μάς περιβάλλουν είναι δντως ύπαρκτά. Ήμεγαλύτερη πλάνη στόν άνθρωπο είναι τό νά θεωρήσει τόν έαυτό του σάν αϋθύπαρκτη και άνεξάρτητη όντότητα, κάτι πού προκαλεί τήν προσκόλλησή στά πράγματα. γ) Θεραπεία του πόνου είναι ή έξάλειψη τής έπιθυμίας. Μέ τήν έξάλειψη τής έπιθυμίας έξαλείφεται και ό πόνος. Αύτό έπιτυγχάνεται όταν αντιμετωπιστεΐ ήρίζα όλων τών προβλημάτων, πού είναι ή άγνοια. Ή γνώση τής άληθινής φύσης μας θά μάς άπελευθερώσει από τήν άτέρμονη άλυσίδα γεννήσεων και θανάτων, ή όποία στις άνατολικές θρησκείες όνομάζεται «σαμσάρα». δ) Ή μέθοδος γιά τήν έξάλειψη τής έπιθυμίας είναι ή «όκταπλή όδός». Αύτή συνίσταται στην όρθή αντίληψη, όρθή άπόφαση, όρθή όμιλία, όρθή συμπεριφορά, όρθή ζωή, όρθή προσπάθεια, όρθή σκέψη και όρθό διαλογισμό.

Είναι σαφές ότι, όσο «εϋγενείς» και άν φαίνονται οι θεμελιώδεις «άλήθειες» του Βουδδισμού, προϋποθέτουν μία βαθιά άρνηση γιά τή ζωή, πού ίσοδυναμεί με πνευματική και φυσική αϋτοκτονία. Όλη ή ζωή άξιολογείται άρνητικά και θεωρείται χωρίς κανένα άπολύτως νόημα, ένώ ή έπιθυμία γιά ζωή άπορριπτεται ως ρίζα κάθε κακού. Κάθε άνθρώπινη δραστηριότητα κρίνεται άρνητικά, γιατί ένισχύει τή δίνα γιά ζωή. Ήδανικό είναι ή άπραξία και ή άποχή από τό κοινωνικό γίγνεσθαι. Και μόνο αύτή ή αντίληψη θέτει τόν Βουδδισμό σέ χώρο έντελώς άσυμβίβαστο με τόν Χριστιανισμό, αλλά και με τίς άρχές του σύγχρονου πολιτισμού.

Γιά κατανόησουμε τή βουδδιστική πίστη, πρέπει νά γνωρίζουμε ότι ό Βουδδισμός προήλθε από τούς κόλπους του Ήνδουισμού και διατηρεί τις βασικές αντίληψεις του γιά τόν κόσμο. Έτσι, όλες οι βουδδιστικές όμάδες δέχονται τίς διδασκαλίες γιά τή μετενάρκωση και τό κάρμα. Μετενάρκωση είναι ή αντίληψη ότι ένα όν, μετά τόν σωματικό του θάνατο, έπανερχεται στη ζωή με ένα άλλο σώμα. Αύτό γίνεται άπειρες φορές, με άποτέλεσμα τά πάντα νά έγκλωβίζονται σέ έναν κύκλο γεννήσεων και θανάτων («σαμσάρα»). Ή μορφή με τήν όποία θά γίνει ή έπόμνη μετενάρκωση έξαρτάται από τό κάρμα. Αύτό είναι μία ούσία, θετική ή άρνητική, πού συσσωρεύει κάποιος με τίς πράξεις του, τίς καλές ή τίς κακές. Τό κάρμα συσσωρεύεται από τήν παρούσα και τίς προηγούμενες ζωές και ακολουθεΐ τις έπομένες. Απ' αύτό έξαρτάται, άν κάποιος έπανεέλθει στη ζωή ως άνθρωπος, ως ζώο ή ως «θεός» («θεοποιημένος» άνθρωπος). Ό Βουδδισμός δέν άποδέχεται τήν ύπαρξη Θεοϋ ή θεών, αλλά μόνο τήν ύπαρξη «θεοποιημένων» ανθρώπων, δηλαδή κάποιων πού έφτασαν στόν «φωτισμό» ή στην «κατάσταση Βουδδα», γι' αύτό πολλοί άμφισβητούν ότι ό Βουδδισμός άποτελεΐ θρησκεία.

Στόν άνθρωπο δέν ύπάρχει μία βαθύτερη πνευματική ούσία, πού μεταφέρεται από ύπαρξη σέ ύπαρξη. Δέν ύπάρχει ή ψυχή ή τό atman του Ήνδουισμού. Ό άνθρωπος είναι anata (μη ψυχή). Ό,τι μεταφέρεται, είναι μόνο ή τυφή δίνα γιά ύπαρξη, πού κατευθύνεται από τό κάρμα. Σκοπός του ανθρώπου είναι ή άπελευθέρωση από τόν τροχό τής σαμσάρα, δηλαδή από τόν κύκλο τών μετεναρκώσεων. Γιά νά έξαλειφθεΐ ό πόνος, πρέπει νά σταματήσει ήγέννηση, και γιά νά σταματήσει ήγέννηση πρέπει νά σταματήσει ή συσσώρευση πού προέρχεται από τίς κακές ή καλές πράξεις μας (κάρμα). Όταν κάποιος άπελευθερωθεΐ από κάθε προσκόλλησή, πού συσσωρεύει κάρμα, φτάνει στό «νιρβάνω», πού θεωρείται κατάσταση «εϋτυχοϋς άνπαρξίας». Νιρβάνω είναι ή κατάσταση ή άπαλλαγμένη από τήν άτομική ύπαρξη. Αύτό σημαίνει ότι ή λύτρωση στόν Βουδδισμό ταυτίζεται με τήν πλήρη έξαφάνιση του ανθρώπινου προσώπου (ό,τι προηγούμενος άποκαλέσαμε πνευματική και φυσική αϋτοκτονία).

Ό προορισμός αύτός έπιτυγχάνεται με τήν προσφυγή στό «τριπλό καταφύγιο» ή χρησιμοποιώντας τίς τρεις «πολύτιμες πέτρες». Αύτές είναι ό Βουδδας, τό Ντάρμα (ή διδασκαλία του) και ή Σάνγκα (ή κοινότητα τών πιστών). Ό Βουδδας είναι ό δάσκαλος, πού δείχνει τόν δρόμο ή ό γιατρός. Τό Ντάρμα είναι ό δρόμος γιά τή φώτιση ή ήθεραπεία και ή Σάνγκα είναι οι βοηθοί γιά τή φώτιση ή οι νοσοκόμοι. Στόν Θιβητιανό Βουδδισμό προστίθεται και ή άπόλυτη έξάρτηση από τόν Λάμα, τόν πνευματικό «δάσκαλο» (γκουρού).

Βουδδιστικές σχολές και αίρέσεις

Οί έπιμέρους σχολές του Βουδδισμού διαφοροποιούνται κυρίως ως προς τή μέθοδο πού οδηγεί στή «φώτιση» ή στην «κατάσταση Βουδδα» («κατάσταση Βουδδα» είναι ή «φώτιση»). Οικριώτερες είναι:

α) Ή σχολή Χιναγιάνα (Μικρό όχημα). Είναι διαδεδομένη στην Κεϋλάνη, τή Βιρμανία και τήν Ταϊλάνη και δέχεται ότι ό άνθρωπος μπορεί νά λυτρωθεΐ μόνο του, χωρίς έξωτερική βοήθεια από Θεό ή θεούς ή άλλους ανθρώπους (σύστημα αϋτοσωτηρίας). Έπικεντρώνεται στην άποφυγή άρνητικών πράξεων, πού συσσωρεύουν κάρμα, και χρησιμοποεί κυρίως τόν διαλογισμό, όπως και άλλες βουδδιστικές σχολές. Ό διαλογισμός είναι ένα είδος «προσευχής» (άκριβέστερα, τεχνικής), πού χρησιμοποούν οι άνατολικές θρησκείες, και συνίσταται στην πολύωρη συγκέντρωση του νοϋ σέ ένα συγκεκριμένο άντικείμενο.

β) Ήσυχολή Μαχαγιάνα (Μεγάλο ὄχημα). Εἶναι διαδεδομένη στήν Κίνα, τήν Κορέα, τήν Ἰαπωνία καί τό Βιετνάμ καί προβάλλει τό ἰδεῶδες τῶν Μποντισάτβα (φωτισμένων καί ὀλοκληρωμένων ὄντων). Πρόκειται γιά «δασκάλους» τοῦ παρελθόντος, πού εἶναι ἤδη στόν «φωτισμό» καί στό νιρβάνα, ἀλλά ἐπανερχονται στή ζωή μέ τή θέλησή τους, γιά νά βοηθήσουν ἄλλους ἀνθρώπους νά ἀπελευθερωθοῦν ἀπό τόν κύκλο τῶν μετενσαρκώσεων. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς σχολῆς γιά τό «κενό» καί τήν «κενότητα». Τό «κενό» εἶναι ἡ «πρώτη φύση», ἡ ἀμετάβλητη ἀρχή καί ἡ πηγὴ κάθε ἀξίας, στήν ὁποία πρέπει νά ἐπιστρέψουμε. «Κενό» εἶναι ἡ ἐλλειψη αὐτοῦσιας ὑπαρξης, ἡ κατάργηση τῆς διάκρισης μεταξύ ὑποκειμένου καί ἀντικειμένου, ὑπαρξης καί μὴ ὑπαρξης, σωτηρίας καί μὴ σωτηρίας. Πρακτικά αὐτό σημαίνει καί κατάργηση τῆς διάκρισης μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ: τό κακό εἶναι ἡ ἄλλη ὄψη τοῦ καλοῦ. Ἡ ἐμπειρία τῆς «κενότητας» ταυτίζεται μέ τόν «φωτισμό» ἡμέ τήν «κατάσταση Βουδδα».

Ὁ Δαλάι Λάμα, πνευματικός ἡγέτης τοῦ Θιβετιανοῦ Βουδδισμού. Ἕνας θεοποιημένος ἄνθρωπος, ὅπως καί ὁ ἴδιος ὁ Βουδδας.

γ) Ήσυχολή Βατζραγιάνα (Διαμαντένιο ὄχημα - Θιβετιανός Βουδδισμός). Πρόκειται γιά μορφὴ Βουδδισμού, ἡ ὁποία, μέ ἀφετηρία τῆ βόρεια Ἰνδία, διαδόθηκε στό Θιβέτ, στό Νεπάλ καί ἄλλοῦ. Στό Θιβέτ ὁ Βουδδισμός ἐπικράτησε ἀπό τόν 7ο μ.Χ. αἰῶνα, ἐκτοπίζοντας τήν ἀρχαίον θρησκεία Μπὸν, πού πίστευε σέ πνεύματα καί δαίμονες. Τόν 11ο μ.Χ αἰῶνα ἰδρύθηκε ἡ μεγάλη μονή Σακιάπα, στόν ἐκείνη ἡμέρα ἡγεμόνο τῆς ὁποίας περιήλθε ἡ ἀνώτατη πνευματική καί πολιτική ἐξουσία τοῦ Θιβέτ. Πνευματικοί «δάσκαλοι» τοῦ Θιβετιανοῦ Βουδδισμού εἶναι οἱ Λάμα, πού θεωροῦνται ἐνσαρκώσεις τοῦ Βουδδα καί Μποντισάτβα, δηλαδή ἔχουν τήν ἰκανότητα νά ἐνσαρκώνονται συνειδητά μετά τόν θάνατό τους γιά τό καλό τῆς ἀνθρωπότητας. Σ' αὐτούς, ἐκτός ἀπό ἀπόλυτη ὑποταγή, ἀποδίδεται καί λατρεία. Πιστεύεται ὅτι τά ρούχα τους, τά κομμένα μαλλιά τους κ.λπ. μεταδίδουν κάποια ἐνέργεια ἢ «εὐλογία» καί ἔχουν «ἱερατικές ἰδιότητες». Οἰμαθητές τά φοροῦν, συνήθως, ὡς φυλακτά. Σέ κάποιες περιπτώσεις ὀμαθητῆς καλεῖται νά κάνει 100.000 μετάνοιες μπροστά στόν Λάμα ἢ στήν εἰκόνα του. Ἐπικεφαλῆς τους εἶναι ὁ Δαλάι Λάμα (Κοσμικός Ὁκεανός), ὁ ἀνώτατος πνευματικός καί πολιτικός ἡγέτης τοῦ Θιβέτ. Ὁ σημερινός, ἡλικίας 78 ἐτῶν καί 14ος στή σειρά Δαλάι Λάμα, φυγαδεύτηκε στήν Ἰνδία τό 1959, ὅταν τό Θιβέτ κατελήφθη ἀπό τούς Κινέζους καί ἀπό τότε ζεῖ ἐξόριστος ἐκεῖ. Θεωρεῖται ἐνσάρκωση τοῦ Μποντισάτβα Τσενρέζι καί πιστεύεται ὅτι ἔχει ξαναγεννηθεῖ πολλές φορές στό Θιβέτ. Ὁ Θιβετιανός Βουδδισμός πιστεύει στή συντόμευση τῆς ὁδοῦ πρὸς τή «φώτιση», μέσω μαγικῶν πρακτικῶν καί τεχνικῶν διαλογισμοῦ. Ἐκτός τῶν παραπάνω, ὑπάρχουν καί ἄλλες μορφές Βουδδισμού, ὅπως ὁ Ταντρικός Βουδδισμός καί τό Ζέν.

Βουδδιστικά κέντρα στήν Ελλάδα

Στή Δύση διαδίδονται κυρίως μορφές τοῦ Θιβετιανοῦ Βουδδισμού καί στή χώρα μας δροῦν πολλές τέτοιες ὀμάδες, πού ἐμφανίζονται συνήθως μέ προσωπεῖα φιλοσοφικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν σωματείων («Ἐταιρεία Ἀσιατικῶν Μελετῶν», «Κέντρο Θιβετιανῆς Φιλοσοφίας καί Διαλογισμοῦ» κ.ἄ.). Στούς τίτλους τῶν σωματείων αὐτῶν ἀπουσιάζει, συνήθως, ὁ ὄρος Ling, πού σημαίνει μοναστήρι. Ἔτσι, δέν γίνεται ἀντιληπτό ὅτι πίσω ἀπό τέτοια σωματεῖα μπορεῖ νά λειτουργεῖ ἕνα βουδδιστικό μοναστήρι ἢ «Κέντρο Τρίχρονης Ἀπομόνωσης», ὅπου τά μέλη ἐγκλείονται, χωρίς καμμιά ἐπαφή μέ τόν ἔξω κόσμο γιά 3 ἔτη, 3 μῆνες καί 3 μέρες! Γιά παράδειγμα, τό 1988 ἰδρύθηκε, μέ πρωτοβουλία τοῦ Δανοῦ Λάμα Ὁλε Νυντάλ, τό Κέντρο «Karma Berchen Ling» καί ἀγοράστηκε ἕκταση σέ περιοχή τῆς ὀρεινῆς Κορινθίας κοντά στό Δερβένη, μέ σκοπό τήν ἀνέγερση ναοῦ καί κτηριακοῦ συγκροτήματος γιά τήν ἐγκατάσταση βουδδιστῶν μοναχῶν. Ὡς ἐπίσημος φορέας του ἐμφανίζεται τό σωματεῖο «Διεθνῆς Σύλλογος Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος τῆς Ἑλλάδας». Ὅπως βλέπουμε, δέν ὑπάρχει καμμιά ἀντιστοιχία μεταξύ ἐλληνικοῦ καί διεθνοῦς τίτλου τῆς ὀργάνωσης, ἐνῶ στόν ἐλληνικό τίτλο ἀπουσιάζει ὁ ὄρος Ling (μοναστήρι), ὅπως ἀπουσιάζει καί κάθε ἀναφορά στόν Βουδδισμό. Σύμφωνα μέ τό καταστατικό του, σκοπός τοῦ σωματείου εἶναι ἡ «ἀνάπτυξη τῆς ἀγάπης τῶν μελῶν τοῦ σωματείου ἀνεξάρτητα φύλου γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος καί ἡ διάδοση στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό τῆς ἰδέας τῆς προστασίας τῶν ἐλληνικῶν δασῶν ἀπό τίς πυρκαϊές, τῆς ἀναδάσωσης καμένων δασῶν, τῆς αὐξησης τοῦ φυσιολογικοῦ πρασίνου, καθῶς ἐπίσης τῆς προστασίας τῶν ἐλληνικῶν ἀκτῶν ἀπό τήν ρύπανση!» Κάτι ἀνάλογο συνέβη καί μέ τό βουδδιστικό μοναστήρι στόν Χολομῶντα τῆς Χαλκιδικῆς τῆς ὀργάνωσης «Karma Rik Drol Ling», τῆς ὁποίας ὀλλογενικός τίτλος εἶναι «Κέντρο Πρακτικῆς Φιλοσοφίας καί Ψυχολογίας» (1989). Ἡ ὀργάνωση ἐξαπάτησε τίς ἐλληνικές ἀρχές, ἐξασφαλίζοντας πολυεσοδομική ἄδεια γιά «παραθεριστικές κατοικίες»!

Ὁρθόδοξη πίστη καί Βουδδισμός

Είναι φανερό ότι οίβασικές άντιλήψεις τουΒουδδισμοϋΈρχονται σέ πλήρη άντίθεση μέ θεμελιώδεις χριστιανικές άλήθειες. ΌΧριστιανισμός πιστεύει ότι ύπάρχει Ένας και μόνο Θεός, πιστεύει στην ύπαρξη και την άθανασία τής ψυχής, πιστεύει ότι όΧριστός είναι όΥιός τουΘεοϋ, όμόνος Σωτήρας και Λυτρωτής τουκόσμου, άντιλήψεις, τίς όποίες σαφώς άπορρίπτει όΒουδδισμός. Οίβουδδιστικές αίρέσεις πλήττον τό κέντρο τής χριστιανικής πίστης, ύποβιβάζοντας τό πρόσωπο τουΊησοϋΧριστοϋστο έπίπεδο Ένος «φωτισμένου» άνθρώπου, όπως όΒούδδας ήοίΛάμα και οίΜποντισάτβα τών βουδδιστικών ομάδων. Μεταξύ Ίησοϋκαι Βούδδα δέν ύπάρχει καμμία σχέση. Άστειός είναι και όίσχυρισμός πού διακινείται άπό κάποιους κύκλους, ότι όΊησοϋς, στο διάστημα τής ζωής του για τό όποίο δέν ύπάρχουν πληροφορίες στα Εύαγγέλια, πήγε στο Θιβέτ, μυήθηκε στις «άλήθειες» τουΒουδδισμοϋκαι απέκτησε την ικανότητα νά κάνει θαύματα. Όπως είδαμε, την έποχή τουΧριστοϋστο Θιβέτ ύπήρχε μιá άρχέγονη πίστη σέ πνεύματα και δαίμονες, όδέ Βουδδισμός έφτασε εκεί7 αϊώνες άργότερα! Οίτεχνικές τουΒουδδισμοϋ(ήδήθεν άνώτερη βουδδιστική «πνευματικότητα»), έκτός τουότι όδηγοϋν στην καταστροφή και διάλυση τουάνθρώπινου προσώπου, τό όποίο άκριβώς έπιχειρείνά διασώσει ήΌρθοδοξη πίστη (αυτό τό νόημα έχει ήχριστιανική Έννοια τής «σωτηρίας»), είναι επικίνδυνες άπό κάθε άποψη. Άς θυμηθοϋμε την τρομοκρατική έπίθεση τής βουδδιστικής αίρεσης «Υπέρτατη Άλήθεια» μέ δηλητηριώδες άέριο στο μετρό τουΤόκιο τόν Μάρτιο του1995, μέ 10 νεκρούς και 5.000 τραυματίες! Άν και ήπερίπτωση είναι άκραία, προϋποθέτει τή βουδδιστική άντίληψη ότι ούτε ήδική μας ζωή, ούτε ήζωή τών άλλων έχει κάποια αξία. Οίμέθοδοι άυτοσωτηρίας τουΒουδδισμοϋάκολουθοϋν άκριβώς την προτροπή τουδιαβόλου στους Πρωτοπλάστους: «Έσεσθε ως θεοί», δηλ. μπορείτε νά γίνετε θεοί, χωρίς τή βοήθεια τουΘεοϋ. Πρακτικά, όΒουδδισμός είναι Ένα κράμα είδωλολατρίας (άνθρωπολατρίας) και δαιμονολατρίας.

Ήσύγκριση τής Όρθόδοξης πνευματικότητας μέ τίς ποικίλες βουδδιστικές τεχνικές άποκαλύπτει τή σαφή ύπεροχή τής πρώτης. Και ήΌρθοδοξία κάνει λόγο για φωτισμό, αλλά έδωπρόκειται για τόν φωτισμό τουΆγιου Πνεύματος, πού άκολουθεϊτή διαδικασία τής κάθαρσης άπό τά πάθη. Όφωτισμός αυτός δέν καταλύει τό ανθρώπινο πρόσωπο, αλλά άντίθετα τό θεραπεύει άπό τή νόσο τής άμαρτίας, τό άναδεικνύει και τό άποκαθιστᾶστην άυθεντικότητά του. Κατά την Όρθόδοξη Παράδοση, όάνθρωπος, άγωνιζόμενος έναντίον τών παθών και τής άμαρτίας και μετέχοντας στα Μυστήρια τής Έκκλησίας, μπορείνά δείτον Θεό άπό την παρούσα ζωή, ως θεό και άκτιστο Φώς, και νά μετέχει στις άκτιστες Ένεργειές Του. Στην κατάσταση αυτή, πού όνομάζεται «θεώση», φτάνουν οίΆγιοι τής Έκκλησίας, διατηρώντας όλα τά στοιχεία τής προσωπικότητάς τους. ΟίΆγιοι δέν είναι άλλοιωμένες προσωπικότητες, αλλά όλοκληρωμένες προσωπικότητες.

[Πηγή](#)